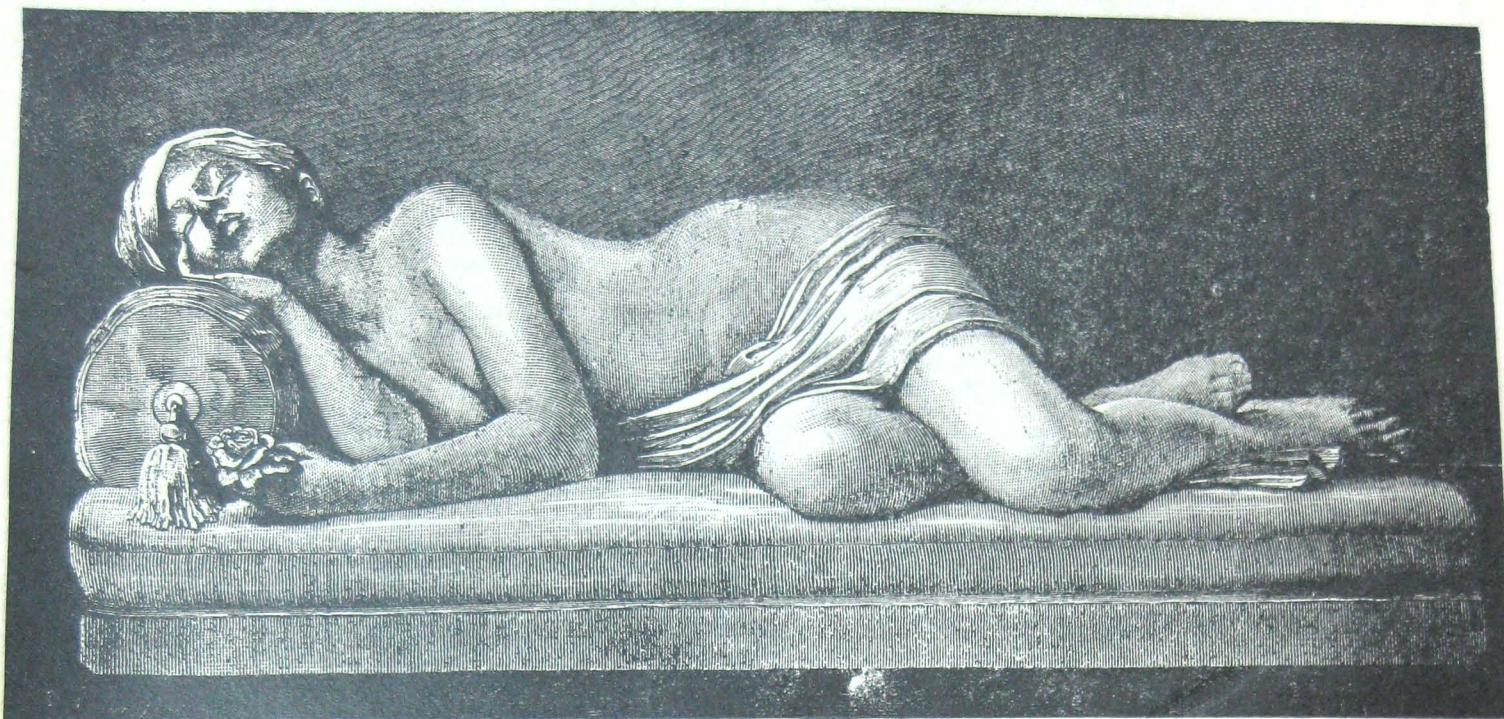

ΑΙ ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Η ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ

(Έργον του Γκιοσουέ Αργκέντι)

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΚΑΤΑΙΓΙΣ

ΤΟΥ NICHOLAS BRIGG

Από άνεκαθνεν — έδω καὶ διακόσια χρόνια — οἱ θαλασσόλυκοι τῆς μικρῆς πόλεως Ντόκ Μπίζιτυ, ἔλεγον γιὰ τοὺς Φόλγκερς : «Κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ γοηγοφάτερα τὸ γῆρο τοῦ Λίττλ. Πλούτη καὶ κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ ν' ἀράξῃ γοηγοφάτερα στοὺς ἀπόκρομνους βράχους του, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Φόλγκερς».

Τὸ Λίττλ Πλούτη ἦταν ἔνα μικρὸ ἄγονο καὶ ἀπόκρημνο ξερονῆσι τοῦ Εἰδρηνικοῦ, πέντε - ἔξη μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀκτὴν τῆς Καλλιφορνίας. Στὴν κορφὴ του βρισκόταν ἔνας πανάρχαιος φάρος. Καὶ οἱ Φόλγκερς, οἱ Φόλγκερς ἥσαν μᾶς οἰκογένεια θαλασσινῶν, πού, ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ποὺ ἀρχισαν οἱ Εὐρωπαῖοι νὰ μεταναστεῖσιν στὴν Καλλιφορνία, κατοικοῦσαν στὸ γρανιτῶδες αὐτὸ ξερονῆσι. Τὸ Λίττλ Πλούτη ἦταν σὰν χτῆμα τους, σὰν φέουδο τους. Καὶ πράγματι οἱ Φόλγκερς ἔμοιαζαν σὰν φευδάρχες. Ἡσαν ὅλοι τους μεγαλόσωμοι, φραμαλέοι, πν ρόξανθοι, μὲ μπράτσα αἴσταλένια, πραγματικοὶ θαλασσόλυκοι. Κάθε Φόλγκερ, ὅταν ἦταν νέος, θαλασσοδέρονταν στὸν πόντο τῶν ωκεανῶν τῆς ὑφῆς. Καὶ ὅταν πειὰ τοὺς ἔπαινον τὰ γεράματα, τότε ἀνελάμβαναν τὴ φρούρησι τοῦ φάρου τοῦ Λίττλ Πλούτη.

Ἄλλοτε οἱ Φόλγκερς ἦσαν πολυάριθμοι. Μά, τώρα, ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τους δὲν είλεχαν ἀπομείνει παφὰ μόνον δύο, ὁ γέρο Σάμη, ποὺ ἦταν πειὰ ἀνίκανος γιὰ μακρινὰ ταξείδια καὶ ἔμενε στὸ νησὶ ὡς φαροφίλακας τοῦ Λίττλ Πλούτη, καὶ ὁ νέος Σάμη, ποὺ θαλασσοδέρονταν στὸν Εἰδρηνικό, στὸν Ίνδικό καὶ στὸν Αστραντικό ὡςεσαν καὶ γύριζε στὸ Λίττλ Πλούτη μᾶς φορᾶ τὸ χρόνο, γιὰ λίγες μέρες.

Ο νέος Σάμη είχε μπῆ στὴν θαλασσαν πολὺ μακρός, σὲ ἡλικία δύοδεκα χρονῶν, ὃς μοῦ-

τοσος στὸ μεγάλο καὶ τοῦ πατέρα του. «Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ λίγα χρόνια πῆγε ναύτης σ' ἔνα ξένο κραράβι, τὴν «Αθηνᾶ» τοῦ καπετάν Τζιμ Μέντφορντ, ποὺ ἔκανε τὸν γῆρα τοῦ κόσμου. «Οταν γύρισε ἀπὸ τὸ ταξεῖδι αὐτό, ὁ νέος Σάμη είχε ποθιβασθῆ σὲ δεύτερο ὑποτλοίαρχο. »Ἐπειτα ἀπὸ τοία χρόνια, σὲ ἡλικία εἰκοσιτεσσάρων ἔτῶν, είχε πάρει τὴ θέση τοῦ προϊσταμένου τοῦ, καὶ ὅταν ξανάφυγε ἀπὸ τὸ Ντόκ Μπίζιτυ ἦταν πλοίαρχος.

Στὶς ἀτέλειωτες περιπλανήσεις του στὰ μακρινὰ λιμάνια είχε γνωρίσει ἔνα σωρὸ γυναικεῖ, ἀλλὰ καμμιὰ δὲν τὸν τράβηξε καὶ καμμιὰ δὲν τὸν κράτησε κοντά της μὲ τὴ γοντεία της, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ γνώρισε τὴ Μαίρη Γουνίτερ.

«Ἡ σχέσις αὐτὴ τοῦ γιου τοῦ είλε γέρο Σάμη νὰ φρενιάσῃ. Δέν συμπαθῶστε τὴ Μαίρη Γουνίτερ, δὲν τὴν ενυποσκεψία ἔξια γιὰ τὸ παδί του.

— Δὲν είνε γιὰ τὴ γενιά μας αὐτὴ ἡ γυναικά!... εἶλεγε στὸ Σάμη.

Μὰ γιατί τέχα δὲν ἦταν ἔξια τῆς γενιᾶς τους ἡ Μαίρη; Πρώτα - πρώτα γιατί οἱ γονεῖς της ἥσαν ἀγόθιοι δότοι καὶ δὲν είχαν ποτέ τους ἀπομακρυνθῆ οὔτε τριάντα μίλια ἀπὸ τὸ Ντόκ Μπίζιτυ. Εἰ ἔπειτα γιατί ἡ Μαίρη δὲν ἔμοιαζε μὲ χωράτισσα. Ήταν κομψὴ καὶ χαριτωμένη κατέλλα, ἔφτιαν τὰ φούσκα της τόσο κομψά, ποὺ ὅλα τ' ἄλλα κορίτσια ἔσκαζαν ἀπὸ τὸ κακό τους, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τὴν μημηθοῦν. Έκτὸς αὐτοῦ, ἔπαιξε πιάνο, τραγουδᾶσσε μὲ γλυκειά φωνῆ, ξωγόνως καὶ ἦταν πάντα γελαστή. Γὰ τελευταῖο ἀπὸ ἦταν ἀλάττωρα ἀσυγχώρητο γιὰ τους Φόλγκερς, ποὺ ὅλοι τους, ἀπὸ ἀνέκαθνεν, ἥσαν σοβαροὶ καὶ ἀμίλητοι.

Ἐτοι δὲ γέρο Σάμη δὲν μπορεῖ ποτὲ τοὺς νὰ συγχωρή-

Εἶχε φέρει μαζύ του στὸ νησὶ ἔνα βῶδι . . .

Σάμη. 'Ο φάρος σταμάτησε!... Κατάδω!...

"Ωμηρος ποντά στο μηχάνημα καὶ ζεζνόντας τὸν πόνο του, ζε-
ζνόντας τὸ μίσος του καὶ τὴν ἐδίκησι του, φύναε στὴ Μάρον:

—'Ελα γοήγορα πάπε τὸν ἄζονα ἀπὸ τὸ ἄλιο μέρος, γοήγορα
ὅσ ποτεσ! Πρέπει νὰ γυρίσουμε τὸν ἄζονα. Ποιός ζέρει ποιοί
καὶ πόσοι ἀνθρώποι σινδινέντονε αὐτὴ τὴν ὥρα στὸ πέλαγος! Ή σω-
τριοῖς τους πρέπεια ἀπὸ αὐτῶν τὸν φάρο. 'Ισως νὰ βούρτεται μαζῆ
μ' αὐτοῖς καὶ ὁ νέος Σάμη, τὸ παδί μου, ὁ ἄντρας σου ...

—'Ο νέος Σάμη!

'Η σπεῖρας διτι μπορεῖται νὰ κινδυνεύῃ καὶ ὁ ἀγαπημένος της θύσιος
τρέφει στὴν Μάρον. 'Επειδὴ τὴν ἄλλη ἄροι τὸν ἄζονα καὶ μ' δῆλη
τὴν ἐξάτηλη της, μ' δῆλους τοὺς πόνους της, ἀρχίσει νὰ γυρίζῃ μαζῆ
μὲ τὸ γέρο Σάμη, γύρω-γύρω, σὰν διὸ ἄλιον στὸ μαργανατογάδο.
Γύριζεν, γύριζαν ἀτέλειωτα, πονάντας καὶ οἱ διὸ φρούτα, πονάντας
μόντανα καὶ περισσότερο τόσο ἡ Μάρον ἡ ἑταμάγενη, δύο καὶ ὁ γέρο-
Σάμη, πονάντας πληγμένους. 'Ωστοῦν δὲν σταμάτησαν οὔτε στηγη, Σ' ἔσειν
ἡ σηνασθήση τοῦ βαθύντου, σ' ἔσεινη καὶ σ' σπέρμας δὲτοις
κινδυνεύει ὁ ἄντρας της καὶ ἀδύνα μη μεταμέλεια γιατὶ εἰχε στελεῖ ἔ-
να ἄνθρωπο σὲ βέβαιο δάναο, τοὺς ἔδυναν ὑπεράνθρωπο δύναμι.
Καὶ γύριζαν, γύριζαν ἀτέλειωτα τὸν μεγάλο ἄζονα. Κι' ἡ ὥρα πε-
νοῦσα καὶ ἡ καταστήξη ξύοι οὐρανία...

Ἐπὶ τέλους, ἔπειτα ἀπὸ δύο πολλές τὰ παράθυρα τοῦ φάρου
ἀρρώστησαν γά τα ματωποτοτύπωντα. Έχαράζε. Τὴν ιδία στηγήν αἰσθατή-
καν πατήματα στὴν περιπορφορά σπάλα τοῦ πυρήσουν καὶ τρωνές.

Ἡ Μάρον δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ περισσότερο. Μιὰ τρομερή¹
κραυγὴ ζέργησε μὲτα τὴν στήθη της:

—Σάμη! Σάμη! Τελειώνω!...

Καὶ λαπτώμψατο...

Μέσ' στὴν ἀναστοσία της τῆς φανάτων πόλεων βρισκόταν στὴν ἀγ-
καλή τοῦ ἀγαπημένου της, στη μέση τοῦ δικεανοῦ, πάλεντας μὲ
τὰ κύματα. Πόση ὥρα ρωτήσεις ἡ λαπθενεία της ἔστενη; Λένι μπο-
ρεῖται νὰ καταλάβη...

Ἐπὶ τέλους σινηῆθε, 'Εννοιούσε πόλεως προγνατικῶς βρισκόταν σὲ
μιὰ κρεπτή αρχαία. Καθὼς ἀνείπει τὰ μέτια της την αντίστοιχη τὴν γη-
κατία μορφή του νέον Σάμη, τοῦ ἀγαπημένου της. Γύρισε ἐμένος τὸ
βλέμμα της σ' ὅλο τὸ δωμάτιο καὶ εἶδε τὸν γέρο-Σάμη. 'Εστεκε σὲ
μιὰ ὥρη καὶ τὴν ἐνόττησε, μὰ δηλαὶ πειν μὲ μίσος καὶ ὅρη, δυω-
τάντα, ἀλλὰ μὲ μᾶλλον εὐγνωμοσύνης καὶ στοργῆς στὸ βλέμμα,
στὸ προσωπό.

Τὸ ἔνα κέρι τοῦ ἄζονα δεμένο μ' ἐπιδέσμους καὶ στὸ ἄλιο κρη-
τοῦσαν ήταν μορφή, ἔνα χαρτομένο μορφούδια, πατημένο, ποιὸν ζερό-
γησε σὰν γατί. 'Ηταν τὸ παδί της!... 'Ηταν τὸ ἔγγονο τοῦ γέρο-
Σάμη.

Συγνωνιμένη ἡ Μάρον, ἔννοιούσε τὰ μάτια της νὰ βιοργώνουν. Εἰ-
τε φέρει στὸν κόσμο ἔνα νέο ἀπόγονο τῶν Φάργερες, ἔναν ἀντάξιο ἀ-
πόγονο τῶν θαλασσούλων, τοῦ Λίττη Πλόου. Ο ἄντρας της ἄταν
κοντά της. 'Η καρδιά τοῦ γέρο-Σάμη είχε μαλακώσει. 'Ο γέρο-Μπάλ-
λης σινηῆθε.

Τὸ ἔνα κέρι τοῦ ἄζονα δεμένο μ' ἐπιδέσμους καὶ στὸ ἄλιο κρη-
τοῦσαν ήταν μορφή, ἔνα χαρτομένο μορφούδια, πατημένο, ποιὸν ζερό-
γησε σὰν γατί. 'Ηταν τὸ παδί της!... 'Ηταν τὸ ἔγγονο τοῦ γέρο-
Σάμη.

Συγνωνιμένη ἡ Μάρον, ἔννοιούσε τὰ μάτια της νὰ βιοργώνουν. Εἰ-

τε φέρει στὸν κόσμο ἔνα νέο ἀπόγονο τῶν Φάργερες, ἔναν ἀντάξιο ἀ-

πόγονο τῶν θαλασσούλων, τοῦ Λίττη Πλόου. Ο ἄντρας της ἄταν
κοντά της. 'Η καρδιά τοῦ γέρο-Σάμη είχε μαλακώσει. 'Ο γέρο-Μπάλ-
λης σινηῆθε.

— Πίσσας σας βρίσκεται ἡ Νιοντόρη, ποὺ ἀνήκει ἀκόμη στὸν στόλο
ἡμῶν, ἀφιερώσας την ἡ θάλασσα, δεξιά σας ἔνας ποταμός καὶ ἐμ-
πόρος σας ὁ ἔχωρός. Δέν σας μένει λοιπὸν παρά ένας μόνος δόρος:
Νὰ περάσετε πάνω ἀπὸ τοὺς ἔχωρους!...

Καὶ τὸ στράτευμα ἐμφυγούσθηκε, ἐπολέμησε γενναῖα καὶ ἐνίσησε.

ΑΠΟ ΤΗΝΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

'Ο πρόγυρη Μαρούσιος κατὰ τὴν μάζη τοῦ Νιοντόρη ἀντελέμηθη
μὰ τὴν στηγήν διτι τὰ στρατεύματα τοῦ ἄζονα πατεύουν εἰς
φυγήν. Χωρὶς νὰ κάπιε τότε παρόδιο, διέταξε τὰ πλοῖα τοῦ ὑπόστρο-
φον ἀπὸ τὸ λιμάνι, γάν νὰ μὴ μπορέσῃ κανεὶς νὰ πλησιάσῃ σ' αὐτά.
'Απενθύνησεν κατόπιν πολὺς τὸν στρατό των τοῦ εἵλετο:

— Πίσσας σας βρίσκεται ἡ Νιοντόρη, ποὺ ἀνήκει ἀκόμη στὸν στόλο
ἡμῶν, ἀφιερώσας την ἡ θάλασσα, δεξιά σας ἔνας ποταμός καὶ ἐμ-
πόρος σας ὁ ἔχωρός. Δέν σας μένει λοιπὸν παρά ένας μόνος δόρος:
Νὰ περάσετε πάνω ἀπὸ τοὺς ἔχωρους!...

Καὶ τὸ στράτευμα ἐμφυγούσθηκε, ἐπολέμησε γενναῖα καὶ ἐνίσησε.

ΕΚΘΕΣΙΣ Κ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Σήμερα αύθισα τοῦ «Παναστού» ὁ νέος ζωγράφος κ. Κάστος
Λογγίστης έθετει δέ τριγυμ., ἵτοι θαλασσογράφεις, συνθέσεις, πορ-
τράται καὶ τοπία. 'Ο κόσμος τῶν φιλοτέχνων ἐκφέρεται πολὺ ἀπα-
ντεντικά για τὸ ταῦτα τοῦ ζωγράφου αὐτοῦ, δὲ δοτοῦς ἔξελισσεται εἰς
πρότις τάξεως θαλασσογράφοι.

Η ΕΙΚΑΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

'Η εἰκάν τοῦ σημερινοῦ ἔξω-
φύλλου είνει ἔργον τοῦ ζωγρά-
φου Κράουζεν καὶ φέρει τὸν τί-
τλο «Η 'Ωραία Πολιωνέζα».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ

ΣΤΗΝ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΥ

Νευάργια, σεισμοί, πυρκαϊές, εικόνες φρίκης, δραματικοί σκη-
ναί, άλοχοληρες τραγωδίες!...

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

K. M.

Συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν νέων τύπων, ποὺ ἐμφανίσθηκαν στοὺς κοινωνίους κύρων. Φυτογνωμονία εἰμοφερή καὶ ἐλκυστική. 'Α-
καταγόνιστος συνοւσίας δὲ ἐπιδιώξεις ἐμαυτίστων σὲ δεξιώσεις ἐ-
πιλημάτες. 'Ομαλέ Γαλλοελληνικά καὶ προσέρευτος 'Αγγλικά, ίσως διὰ νά
στηνοτικήν μὲ τὸ γράμμα, τὸ δότον ἀναφέρει τόπον πολλούς, διότι νά
τη της δέρη δοῦλος για μουσικούς φυεδούντων εἰς δράμα Γράδιλοφος.
Αἱ τονάλετται της πλούσιες καὶ μοδένες.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Διαν ἐπιτευχής ἡ κορεστική ἐπεροείς τῆς Τουρκικῆς Ηρ-
κόμης πολὺς καὶ ἐπερεπτός. Ζωνός χρόνος ἐπερούματης μεταξὺ τῶν
προύποντων. Πολλοί καὶ ὄρθιοι εμπανίστες.

— Παρερθέματα: Ηρδεδούς Κιβερνήστης καὶ κ. Ελ. Βενιζέλος,
γέροντας διοικητής τοναλέπτη μαρῷ μὲ πονή βελούδινα, δὲ κ. Α. Μιχαηλιστόντος, ή κ. Αργοντόπολην, κ. καὶ κ. Βερολίνου, καὶ κ. Γονατά, κ. καὶ κ. Καραταναγιάτη, στρατηγοί καὶ κ. Φραντζήλη, η πρέσβετος Αιγαίου καὶ Σκιάνερ, πρόεδρος Γερμανίας φον
Κέρδερφ, πρόεδρος Ηπειρού καὶ κ. Γεωργίου, ἐπιτελουμένης Ελλεπίτης καὶ κ. Μητρούντα, ἐπιτελουμένης Ιστονίας καὶ η κ. Ανάτ., ἐπιτελουμένης Ιωνίας καὶ η κ. Μοζόδη, ἐπιτελουμένης Βοστραγίας καὶ η κ. Ντάντορ, οἱ επι-
τελουμένης Γαλλίας, Ιταλίας, Βελγίου, Ρουμανίας, 'Αργυρίου Γαλλίας
ἀπόστολος καὶ κ. Μπαλάνη, γέροντας Καρδίναλης, κ. καὶ κ. Λεοντοπούλου,
καὶ κ. Τσαλδάρη, κ. καὶ κ. Θεράση, κ. καὶ κ. Μπελένη, κ. καὶ κ. Μαζαρίδη, στρα-
τηγός της Μακέτας, ναύαρχος κ. κ. Μαζαρά, κ. καὶ κ. Τσαμαδούλης, κ. καὶ κ. Αλεξανδρίης, κ. καὶ κ. Κιριακού, κ. καὶ κ. Λεοντοπούλου,
καὶ κ. Τσαλδάρη, κ. καὶ κ. Θεράση, κ. καὶ κ. Μπελένη, κ. καὶ κ. Μαζαρίδη, στρα-
τηγός της Μακέτας, κ. καὶ κ. Σπινού Ταΐηλος, κ. καὶ κ. Μπελένη, κ. καὶ κ. Λειζόν, κ. καὶ κ. Μπελένην, κ. καὶ κ. Διαματοπούλου, κ. καὶ κ. Στ. Πεσματζήδην, κ. καὶ κ. Διαλαζάρη, κ. καὶ κ. Μάτου, η κ.
Αθέρρου, κ. καὶ κ. Αζελού, κ. καὶ κ. Βέζανη, κ. καὶ κ. Καπιτάνη.

— Η πλέον ἐλεγχόντικες σιλούεττες καὶ τοναλέπτες ποὺ τὰ διέ-
σηνεν τὴν χαρακτηριστική γραμμή της μόδης ήσαν της Χάρδεν,
μαρζόν τοῦντην, τῆς Ναυτικής Ταύδηρης ἀπὸ μαρῷ πατρά, δὲς Κέν-
τρος πρώσατο φόρμα ἀπὸ γόρη ποντεστίνα. Δος Α. Λινταρίδην κο-
λλεῖ παλιτεύνοντα, ἀπὸ πάσην ζωρέστη ποὺ πατεύεται σὲ μαρῷ επαν-
νός. Δις Μ. Μάτου μὲ λευκό, δις Βέζανη μὲ μάστρη ζωρέστη, δις Ν.
Ησαΐας μὲ ζωρέστη σιφον, καὶ Θάμωρ Φοαντζή μὲ στόρα.

— Χαρακτηριστικής έμφασίας η κ. Αριάτ μὲ φόρμα σικά ἀπὸ
μαρῷ πατρά καὶ τούπη μὲ ἐφημοδισμένα στὴν λεπτή σκηνή μέση κοινω-
νίου σιλούεττες της.

— Η Ηράδης της θραδανής ήσαν η κ. Σιμόνη Ταΐηλος μὲ πόκα-
νη κρέπη καὶ γόρες πόκαννες, η δις Μπραζέλην, ή της Αλεξανδρούλην
μὲ χαριτωμένη φόρμα μετέ-νοντι καὶ η δις Ισέν Ν. Μαζαρά μὲ κρέπ-
ατο μετέ-σιστη.

— Η 'Ηράδης της θραδανής ήσαν η κ. Σιμόνη Ταΐηλος μὲ πόκα-
νη κρέπη καὶ γόρες πόκαννες, η δις Ισέν Ν. Μαζαρά μὲ κρέπ-
ατο μετέ-σιστη.

— Η 'Ηράδης της θραδανής ήσαν η κ. Σιμόνη Ταΐηλος μὲ πόκα-
νη κρέπη καὶ γόρες πόκαννες, η δις Ισέν Ν. Μαζαρά μὲ κρέπ-
ατο μετέ-σιστη.

— Μεταξύ των παρερθέματων ζωρίων καὶ οἱ εἰληνής
Βαλτικής, Κίρρης, Α. Αντωνόπολην, Γ. Καρφατέλης, Βεροάτου, Σερέ-
να, ζωνής Αλλεμά, Μελάζ, Γ. Αντωνόπολης, Ποιάνωντζή, Κνού-
πελη.

— Η αύθισα τοῦ θαλασσαρίου ζωρίων μετέ-νοντι καὶ η δις Ισέν Ν. Μαζαρά μὲ κρέπ-
ατο μετέ-σιστη.

— Μεταξύ των παρερθέματων ζωρίων καὶ οἱ εἰληνής
Βαλτικής, Κίρρης, Καρφατέλης, Βεροάτου, Σερέ-
να, ζωνής Αλλεμά, Μελάζ, Γ. Αντωνόπολης, Ποιάνωντζή, Κνού-
πελη.

— Η θαλασσιά έμφασίας της δος Αξελού μὲ κρέπη πατένη μετέ-
σιστη λονσαδένια.

— Την Ημέτην πρώτη η Αρχηγού της 'Αγγλικής 'Αποστολής καὶ την κ.
Λειζόν.

— Την Ημέτην πρώτη η Αρχηγού παρός
ζωνή διαστάνει τῷ κ. Κ. Αλεξανδρή.

H MONTAIN